

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű, II.rendű felperes neve II. rendű, a Dr. Németh Renáta Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Németh Renáta ügyvéd) által képviselt III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek - a Laskovics Árpád jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és a dr. Kardos Beáta jogtanácsos által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. november 13. napján kelt 35.P.24.141/2011/35. számú ítélete ellen az I. rendű felperes részéről 36. sorszám alatt előterjesztett és 43. sorszám alatt megindokolt, valamint a III. rendű felperes részéről 39. sorszám alatt előterjesztett és 50. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az I. és a II. rendű alperesek azon intézkedésükkel, miszerint az I. és a III. rendű felpereseket megakadályozták abban, hogy 2006. október 23-án a ... térre, az állami megemlékezés helyszínére menjenek, valamint, hogy a ... utca és a ... utca kereszteződésében körbezárt tömegből szabadon távozhassanak, megsértették az I. és a III. rendű felperesek személyes szabadsághoz fűződő személyiségi jogát. Megállapítja továbbá, hogy az I. és a II. rendű alperesek megsértették a III. rendű felperes egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2006. október 23-án az általuk végzett Alkotmány utcai oszlatás során ingerlőgázt alkalmaztak.

Egyetemlegesen kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg az I. és a III. rendű felpereseknek személyenként 200.000 (Kettőszázezer) forintot és annak 2006. október 23. napjától 2013. június 30-ig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, míg 2013. július 1-jétől a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Az I. rendű felperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzi; az I. rendű felperes és vonatkozásában az I-II. rendű alperesek a perköltségeiket maguk viselik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a III. rendű felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a II. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget, ezt meghaladó fellebbezési eljárási költségeiket a felek maguk viselik.

A le nem rótt 256.000 (Kettőszázötvenhatezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

...en, a ... téren 2006. október 23-án, 3 órától kezdődően a rendőrség, az akkor napok óta tartó tüntetést feloszlatta. A tér kiürítését követően a Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője személy- és létesítménybiztosítási intézkedést rendelt el, ennek végrehajtásaként a tér egy része a nyilvánosság elől lezárásra került. 2006. október 23-án reggel 8 órát követően 9 óra 25 perccig bezárólag a ... utcában 50-80 fős tömeg alakult ki, akik korábban a ... térre meghirdetett állami ünnepségre kívántak bejutni. A rendőrségi kordon miatt az összegyűlt tömeg hangos nemtetszését nyilvánította ki. Miután a tömeg felszólításra nem hagyta el a helyszínt, a rendőrség a 9 óra 26 perckor elrendelt paranccsal a tömeg oszlatását megkezdte. Az I. rendű felperes az oszlatás megkezdésekor ezen tömegben tartózkodott, és ő is a ... térre kívánt bejutni a meghirdetett ünnepségre. Az oszlatás elrendelését megelőző rendőrségi felhívást, miszerint a ... utcát hagyja el, maga is hallotta, ennek azonban nem tett eleget. A rendőrség ezt követően a ... utcában található tömeget csapaterő alkalmazásával a ... utcából a ... utca irányába szorította ki, ennek során ingerlőgáz is használatra került. a csapaterő alkalmazása közben az I. rendű felperes fizikai kontaktusba került az oszlatást végrehajtó rendőrökkel, a felperes vonatkozásában előállítás, testi sértés nem valósult meg. A II. és a III. rendű felperesek a tömegoszlatás során a rendőrökkel fizikai kapcsolatba nem kerültek.

2006. október 23. napján 15 óra körül kb. 500-1000 tüntető gyűlt össze az ... utca ... utca kereszteződésénél a ... téri rendezvény folytatását, illetve saját ünnepi rendezvények megtartását követelve. A rendőrök a tüntetőket nem engedték be a ... térre, ezért az ... utcánál felállított kordont a tüntetők bedöntötték, majd mögöttük a tüntető tömeg gyalogosan elindult a ... tér felé. A rendőrség az ... utcába vezényelt megerősítő erővel sorfalat állított, amely feltartóztatta a tüntetőket, majd a felszólítást követően a tüntetést feloszlatta. A tüntetők a rendőri intézkedésnek ellenálltak, ezért a rendőrség kényszerintézkedést alkalmazva folytatta a tömegoszlatást a ... úton a ... tér irányába egészen az ...ig. Az ...ig történő oszlatás során a II. és a III. rendű felperes könnygázt lélegzett be, illetve a II. rendű felperest egy könnygázgránát találta hátba.

Az oszlatásokban mind az I. rendű, mind a II. rendű alperes állományába tartozó rendőrök részt vettek.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.III.37.966/2009/23. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság 13.K.35.567/2006/228. számú ítéletét részben hatályon kívül helyezte, azonban az ... utcai oszlatást az ...ig bezárólag jogszerűnek tekintette, ezért ebben a keretben a Fővárosi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A Fővárosi Bíróság a 24.K.35.639/2006/25. ítéletével azt állapította meg, hogy a ... utca vonatkozásában az oszlatás elrendelése nem volt jogellenes, ezen ítéletet a Legfelsőbb Bíróság Kvf.IV.37.690/2009/7. szám alatt hatályában fenntartotta. A Fővárosi Bíróság 20.K.32.481/2007/134. számú ítéletével megállapította, hogy a ... utca - ... utca vonalában elrendelt oszlatás jogellenesen történt. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Kfv.37.267/2012/9. számú ítéletével a Fővárosi Bíróság ezen ítéletét hatályában fenntartotta.

Az I. rendű felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-II. rendű alperesek megsértették a személyes szabadsághoz fűződő jogát, emberi méltóságát, valamint a gyülekezéshez való jogát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az I-II. rendű alpereseket elégtétel adására akként, hogy magánlevélben fejezzék ki sajnálkozásukat, továbbá kérte, hogy a bíróság kötelezze az I-II. rendű alpereseket személyenként 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és járulécai megfizetésére.

A III. rendű felperes annak megállapítását kérte, hogy az I-II. rendű alperesek megsértették a személyes szabadsághoz fűződő jogát, valamint a testi épséghez és a legmagasabb szintű testi-lelki egészséghez fűződő jogát, valamint emberi méltóságát. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az I-II. rendű alpereseket személyenként 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság az I-II. rendű alpereseket tiltsa el a további jogsértésektől, illetve kötelezze őket elégtétel adására akként, hogy magánlevélben fejezzék ki sajnálkozásukat, amelyet a ...hu honlapon és a ... című napilapban saját költségükön tegyenek közzé.

Az I-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a ... utcai oszlatás elrendelése jogszerű volt, az oszlatás során pedig nem sértették meg az I-III. rendű felperesek személyhez fűződő jogait. Előadták, hogy az ... utcai oszlatás elrendelése is jogszerű volt, és nem sértették meg az I-III. rendű felperesek személyhez fűződő jogait.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Személyenként kötelezte az I-III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az I-II. rendű alpereseknek személyenként 15.000 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a ... utcai oszlatás elrendelése jogellenes volt. Az összegyűlt tömegre ugyanis nem volt jellemző az erőszakos magatartás, így nem volt indokolt az oszlatás elrendelése. Ugyanakkor hangsúlyozta, önmagában az a körülmény, hogy az oszlatás elrendelése jogszerűtlen volt, nem eredményezi automatikusan, hogy a feloszlatott tömeg tagjainak a személyhez fűződő jogai sérültek volna az ezt követő rendőri intézkedés, intézkedések során. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdésére utalva úgy foglalt állást, hogy az oszlatás jogszerűtlensége a helyszínen, mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan nem volt megállapítható. Az I. rendű felperes előadta, hogy a rendőrök lökdösték, és ezzel megsértették emberi méltóságát. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanakkor csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás során az a körülmény, hogy a kényszerintézkedéssel érintett személy az I. rendű felperes által előadott fizikai kontaktusba kerül az intézkedő rendőrökkel, nem valósít meg személyiségi jogsérelmet. Az ilyen jellegű testi kényszer ugyanis a rendőrség részéről ebben a helyzetben nem tekinthető aránytalan intézkedésnek. Utalt arra is, hogy az I. rendű felperesnek a felszólításra el kellett volna hagynia a helyszínt. Álláspontja szerint az Rtv. 59. § (1) bekezdése szerint az oszlatás során megengedett volt az ingerlőgáz használata, annak használata nem volt aránytalan intézkedés, belélegzése személyhez fűződő jogokat nem sért. Kiemelte: a ... utcai oszlatás megkezdése előtt az I. rendű felperesnek lehetősége volt a helyszínt elhagyására, és az oszlatás során is volt lehetőség arra, hogy az I-III. rendű felperesek a helyszínt - bár nem az általuk szándékolt irányba - elhagyják. Az I-II. rendű alperesek így nem sértették meg az I-III. rendű felperesek személyes szabadságát. Az I. rendű felperes hivatkozott arra is, hogy az I-II. rendű alperesek megsértették a békés gyülekezéshez fűződő jogát. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a gyülekezésről szóló 1989. évi III. törvény (Gytv.) hatálya a kulturális rendezvényekre nem terjed ki. Az I. rendű felperes állami ünnepségen kívánt részt venni, amely nem tartozik a gyülekezési törvény hatálya alá, így az I. rendű felperesnek a békés gyülekezéshez való jogát az I-II. rendű alperesek nem sértették meg.

A II-III. rendű felperesek keresete kapcsán rámutatott, hogy az ... utcától az ...ig terjedően történő oszlatás kapcsán a bíróság korábban jogerősen megállapította, hogy annak elrendelése jogszerű volt. Önmagában ez azonban nem jelenti azt, hogy a felosztatott tömeg tagjainak a személyhez fűződő jogai ne sérülhettek volna az ezt követő rendőri intézkedések során. A II-III. rendű felperesek sérelmezték, hogy az oszlatás során könnygázot lélegeztek be. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban az ingerlőgáz használata nem volt aránytalan kényszerintézkedés, annak belélegzése sem jogsértő magatartás eredménye. Az pedig, hogy az adott esetben a II. rendű felperes hátát eltalálta egy könnygázgránát a jogszerűen elrendelt tömegoszlatás során, nem sértette a II. rendű felperes testi épségéhez való jogát.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. és a III. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Az I. rendű felperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérve. Sérelmezte, hogy az ítéleti tényállásnak nem képezi részét, hogy a tömeggel együtt kiszorították a ... utca és ... utca sarkáig, ahol körbezárták őt az itt jelenlévőkkel együtt, megpróbált hazaindulni, azonban őt semerre nem engedték el. Kiemelte: semmilyen okot nem szolgáltatott arra, hogy vele szemben a rendőrök eljárjanak, avagy őt bármilyen formában szabadságában korlátozzák. Szükségtelen és aránytalan intézkedés volt az, hogy közel egy órán keresztül korlátozták személyes szabadságát. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy annak ellenére nem állapítható meg az I-II. rendű alperesek jogellenes magatartása, hogy a saját megállapítása szerint is jogellenesen történt a ... utcai oszlatás. Álláspontja szerint tévesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a kialakult spontán tüntetés nem tartozik a gyülekezési törvény hatálya alá. Hivatkozása szerint - az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően - a Fővárosi Bíróság a 20.K.32.481/2007. számú ítéletében az oszlatás jogellenességét megállapította, ezért annak foganatosításával az I-II. rendű alperesek megsértették az I. rendű felperes gyülekezési jogát is. Hivatkozása szerint az I-II. rendű alperesek eljárása megsértette a Magyar Köztársaság Alkotmányának 55. cikkelyét, az 1978. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányát, továbbá az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményt a perbeli események idején hatályban volt, a Pogári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) rendelkezésein túl. Hangsúlyozta: az I-II. rendű alpereseknek rendelkeznie kellett azzal a szaktudással, amely alapján meg tudták ítélni, hogy az adott helyzetben indokolt-e az eljárásuk, és annak melyik formája alkalmazható a szükségesség és arányosság elvének megfelelően. A nem vagyoni kártérítés összecszerúsége kapcsán előadta, hogy a sérelmezett alperesi intézkedés alkalmas volt hátrányos társadalmi megítélésének előidézésére. Az intézkedés miatt megítélése ténylegesen negatív módon változott, magánéletében is negatív változások voltak tapasztalhatók. Utalt arra is, hogy személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni kártérítés megítélésére nem csak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett személy tételesen bizonyítja nem vagyoni hátrányait. Azt, hogy a sérelemmel okozati összefüggésben az I. rendű felperest olyan hátrány érte, ami nem vagyoni kárpótlás megítélését indokolja, köztudomású tényként a Pp. 163. § (3) bekezdése értelmében a bíróság külön bizonyítás nélkül is valónak fogadhatja el.

A III. rendű felperes fellebbezése elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalára, másodlagosan annak hatályon kívül helyezésére irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, nem vizsgálta a keresetében megjelölt, a testi épséghez, egészséghez való joga, emberi méltósága megsértését, az elsőfokú bíróság csupán a korábbi korábbi közigazgatási és kúriai ítéletekből kiindulva jutott arra a következtetésre, hogy az I-II. rendű alperesek által alkalmazott kényszerintézkedések arányosak voltak és azok mindenben megfeleltek a rendőrségi, illetve egyéb jogszabályokban foglaltaknak.

Továbbra is kérte, hogy a bíróság kötelezze az I-II. rendű alpereseket a birtokukban lévő, a teljes tényállás felderítéséhez szükséges videófelvevételek csatolására.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az I. és a III. rendű felperesek fellebbezése részben, a következők szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett az a rendelkezése, amellyel a II. rendű felperes keresetét elutasította [Pp. 228. § (4) bekezdés]. Ezt a rendelkezést a Fővárosi Ítéltábla felülbírálatára nem érintette. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I. és a III. rendű felperesek fellebbezésének korlátai között felülbírálván [Pp. 253. § (3) bekezdés] megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az érdemi döntéshez szükséges mértékben feltárta, azonban a keresetet teljes egészében elutasító érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla nem minden tekintetben értett egyet.

A jogvita elbírálása szempontjából irányadó régi Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A régi Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Gytv. 2. § (1) bekezdése alapján, a gyülekezési jog gyakorlása keretében békés összejövetelek, felvonulások és tüntetések tarthatók, amelyeken a résztvevők véleményüket szabadon kinyilváníthatják.

Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást úgy, hogy a ... utcai oszlatás elrendelése jogellenesen történt, amint azt a Kúria Kfv.37.267/2012/9. számú határozata is megállapította. Ezen határozat alapján egyrészt azt állapítható meg a későbbi vizsgálatok eredményeként, hogy 2006. október 23-án az I. és a III. rendű felperesek tartózkodási helyéül is szolgáló ... utca ... utca kereszteződésénél sem spontán, sem bejelentett demonstráció nem zajlott, az ott levő személyek alapvetően az állami megemlékezés ... téri helyszínére kívántak bejutni, amelyre azonban az I-II. rendű alperesek nem adtak lehetőséget, a tömeget körülvették és feloszlatták, amely magatartást utóbb a bírói fórumok jogellenesnek minősítették. Másrészről a határozatból arra is lehet következtetni, hogy nem került sor olyan magatartás tanúsítására, amely indokolta a rendőrség fellépését. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben mindebből arra vonható következtetés, hogy az I. és a III. rendű felperesek személyes szabadságát az I. és a II. rendű alperesek megsértették a ... térre való bejutás megakadályozásával, a későbbi körülfűréssel, továbbá ezek elrendelésével.

A Fővárosi Ítéltábla ezért ezzel a tartalommal a személyes szabadsághoz fűződő jog megsértésének tényét, a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította.

Abban a tekintetben azonban nem lehetett alapos az I. rendű felperes keresete, hogy az I-II. rendű alperesek magatartása a gyülekezéshez fűződő jogát is megsértette volna. Az állami ünnepségen részt venni szándékozó, a rendőri intézkedés következtében feltorlódó tömeg tagja ugyanis nem minősül tömegdemonstráció résztvevőjének, az esemény nem tartozik ezért a Gytv. hatálya alá, ebből következően a szabad mozgásában akadályozott I. rendű felperes gyülekezési joga nem sérült.

Nem foghatott helyt az I. rendű felperes emberi méltósága megsértésére alapított keresete sem, ugyanis a perben nem nyert igazolás olyan, az I. rendű felperesre gyakorolt közvetlen rendőri intézkedés, amelyre tekintettel az I. rendű felperes emberi méltóságának sérelme megállapításra kerülhetett volna. Az I. rendű felperes mint a tömeg tagja, a körbezárás és kizorítás eredményeként kénytelen volt ugyan elszenvedni az emberek egymáshoz lökődését, de ez nem értékelhető az emberi mivoltában való különös megaláztatásként. Másrészt az I. rendű felperessel szemben a rendőri szervek részéről olyan közvetlen intézkedés és beavatkozás sem történt, amit megaláztatásként élhetett meg. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az emberi méltóság megsértését sem látta megállapíthatónak az elbírálásnál alkalmazandó régi Ptk. 76. §-a alapján.

Kétségtelen, hogy a Kúria a Kfv.III.37.966/2009/23.számú jogerős ítélettel megállapította, hogy a 2006. október 23-án 15.00 - 15.30 tájban elrendelt és kb. 18.00 óráig, az ...ig tartó ... utcai oszlatás elrendelése jogszerű volt. Leszögezte azonban, hogy csak a Gytv. 14. §-ának (3) bekezdése alapján vizsgálta az oszlatás jogellenességét, az oszlatás végrehajtásának, foganatosításának módja, az ahhoz kapcsolódó rendőri fellépés jogszerűsége, az egyes kényszerintézkedések jogszerűsége nem képezte és nem képezhetette a felülvizsgálati eljárás tárgyát. A perben feltárt adatok nem támasztották alá, hogy a III. rendű felperes személyével szemben az I-II. rendű alperesek indokoltan alkalmaztak volna könnygázt, a III. rendű felperest lényegében oly módon érte sérelem, hogy a másokat közvetlenül ért kényszerintézkedés, az ingerlőgáz alkalmazása következtében a gázt ő maga is kénytelen volt belélegezni. A Fővárosi Ítéltábla ezért az indokolatlan rendőri intézkedés következtében a III. rendű felperes egészséghez fűződő személyiségi jogának megsértését a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította. Közvetlenül azonban arra nem került sor, hogy a III. rendű felperest lefűjják, arra maga a III. rendű felperes sem hivatkozott, így az a III. rendű felperesi állítás nem nyert bizonyítást, hogy vele szemben olyan rendőri intézkedés foganatosítására került volna sor, amely az emberi méltósághoz való jogát sértette volna.

Az adott esetben az I. és a III. rendű felpereseket ért nem vagyoni hátrányt a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontjából kiindulva, mérlegelési tevékenység eredményeként, a megállapított jogsértésekhez viszonyítottan kellett megítélni. Az I. és a III. rendű felperesek személyes szabadsága korlátozásának módja és következménye - nem vehettek részt az állami megemlékezésen - nem voltak olyan súlyúak, amelyek az I. és a III. rendű felpereseknek különös lelki megterhelést jelentettek. Az I. és a III. rendű felperesek személyével szemben nem került sor olyan drasztikus rendőri intézkedésre, ami magasabb összegű nem vagyoni kártérítés megfizetését indokolta volna. A Fővárosi Ítéltábla ezért mérlegelési jogkörében, szem előtt tartva a hasonló jogsértések esetén megítélt kártérítési összegeket, a kárkori ár- és értékviszonyokat, 200.000 forintot tartott alkalmasnak az I. és a III. rendű felpereseket ért sérelem hozzávetőleges kompenzálására a régi Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja, 339. § (1) bekezdése, 355. § (1) és (4) bekezdései szerint. Az I. és a III. rendű felperesek a nem vagyoni kártérítés után kamatot is érvényesítettek, ezért a Fővárosi Ítéltábla erről is határozott a régi Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, míg az ezt meghaladó rendelkezések tekintetében azt helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a részben megváltoztató rendelkezés következtében a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, a pernyertesség-pervesztesség arányára tekintettel a perköltség fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket is megváltoztatta. A Fővárosi Ítéltábla tekintettel volt arra is, hogy személyiségvédelmi perben több polgári jogi igény együttes érvényesítésekor az eljárási illeték alapjául a kártérítési követelés szolgál. Az eljárási illeték alapjául a meg nem határozható

pertárgyérték akkor vehető figyelembe, ha az így számított érték meghaladja a kártérítési követelést. Az objektív igények tekintetében való pernyertesség arányát azonban a perköltség viselésénél értékelni kell.

A jogsértés megállapítása és a nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezésnek a pertárgyértékhez viszonyított aránya alapján, a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű felperes és az I-II. rendű alperesek tekintetében a pernyertesség és pervesztesség arányát egyenlőnek minősítette, és a perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdésének második mondata szerint határozott. A III. rendű felperes és az I-II. rendű alperesek viszonylatában a megváltoztató rendelkezés a nagyobb részben pervesztes III. rendű felperes perköltségfizetési kötelezettségének a megváltoztatását nem indokolta.

A fellebbezések részben vezettek eredményre, a III. rendű felperes azonban a nagyobb arányú vesztességére tekintettel köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján - az objektív igények tekintetében való pernyertesség arányát is értékelve - a II. rendű alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint megállapított munkadíjából álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére, míg ezt meghaladó perköltségeiket a felek maguk viselik a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával, ugyanis az I. rendű felperes és az I-II. rendű alperesek pernyertesség-pervesztesség aránya között nincsen számottevő különbség.

Az I. és III. rendű felperesek személyes költségmentességére és az I-II. rendű alperesek személyes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2015. január 30.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k.
bíró